

```

%
% Deklaratív Programozás gyakorlat
% Prolog programozás: meta-logikai eljárások
%
%
% 1. Atomok szeletelése
%
% Egy A atom prefixumának nevezünk egy P atomot, ha P az A első
% valahány karakterét tartalmazza, az A-beli sorrend megtartásával.
%
% % atom_prefix(+Atom, ?Prefix, +N): Atom-nak Prefix N hosszú prefixuma.
% % Mászóval: az Atom első N karakteréből képzett névkonstans a Prefix atom.
%
% | ?- atom_prefix(abcde, Prefix, 0).
% Prefix = '' ? ; no
% | ?- atom_prefix(abcde, Prefix, 3).
% Prefix = abc ? ; no
% | ?- atom_prefix(abcde, Prefix, 5).
% Prefix = abcde ? ; no
% | ?- atom_prefix(abcde, Prefix, 6).
% no
%
% Nem használhatja a sub_atom/5 beépített eljárást!
% Ötlet: használja az atom_codes és prefix_length eljárásokat.
%
:- use_module(library(lists)).

atom_prefix(Atom, Prefix, N) :-
    atom_codes(Atom, Codes),
    length(PrefixCodes, N),           % (1)
    append(PrefixCodes, _, Codes),    % (2)
    atom_codes(Prefix, PrefixCodes).

% Ha az (1) és (2) sorokat felcseréljük, a kód helyes marad, de
% sokkal lassabb lesz. Miért?

% 2. Általános Prolog kifejezés bizonyos részkifejezéseinek felsorolása
%
% % reszatom(+K, ?A): A a K általános Prolog kifejezésben
% % előforduló atom.
%
% | ?- reszatom(a, X).
% X = a ? ;
% no
% | ?- reszatom(f(X,[1,3,b],g(2,1,a0)), A).
% A = b ? ;
% A = [] ? ;
% A = a0 ? ;
% no
%
% Megjegyzés: a struktúranevet nem tekintjük a struktúrakifejezés
% részének.
%
reszatom0(K, A) :-
    ( atom(K) ->
      K = A
    ; compound(K) ->
      K =.. [_Fun|Args],
      lista_reszatom0(Args, A)
    ).

% Lista_reszatom(+L, ?A): A az L lista egy elemében előforduló atom.
lista_reszatom0(Args, A) :-
    member(Arg, Args),
    reszatom0(Arg, A).

```

```

reszatom_rossz(K, A) :-
    ( atom(K) ->
      K = A
    ; compound(K) ->
      K =.. [_Fun|Args],
      reszatom_rossz(Args, A)
    ).

% | ?- trace, reszatom_rossz(f(a), A).
% % The debugger will first creep -- showing everything (trace)
% 1 1 Call: reszatom_rossz(f(a),_933) ?
% 2 2 Call: reszatom_rossz([a],_933) ?
% 3 3 Call: reszatom_rossz([a,[],_933) ?
% 4 4 Call: reszatom_rossz([a,[],_933) ?
% 5 5 Call: reszatom_rossz([a,[[]],_933) ?
% 6 6 Call: reszatom_rossz([a,[[]],_933) ?
% 7 7 Call: reszatom_rossz([a,[[]],_933) ?
% 8 8 Call: reszatom_rossz([a,[[]],_933) ?
% 9 9 Call: reszatom_rossz([a,[[]],_933) ?
% 10 10 Call: reszatom_rossz([a,[[]],_933) ?
% 11 11 Call: reszatom_rossz([a,[[]],_933) ?
% 12 12 Call: reszatom_rossz([a,[[]],_933) ?
% 13 13 Call: reszatom_rossz([a,[[]],_933) ?

% A reszatom0/2 eljárásból, a lista_reszatom0/2 nem-rekurzív eljárás
% kiküszöbölhető, így jutunk az alábbi reszatom/2 változathoz:
reszatom(K, A) :-
    ( atom(K) ->
      K = A
    ; compound(K) ->
      K =.. [_Fun|Args],
      member(Arg, Args),
      reszatom(Arg, A)
    ).

% 3. Általános Prolog kifejezés bizonyos részkifejezéseinek akumulálása
%
% % osszege(+K, ?Ossz): Ossz a K kifejezésben előforduló egész számok
% % összege.
%
% | ?- osszege(a, S).
% S = 0 ? ;
% no
% | ?- osszege(1, S).
% S = 1 ? ;
% no
% | ?- osszege(f(X,[1,3,b],g(2,1,a0)), S).
% S = 7 ? ;
% no

osszege(K, Sum) :-
    osszege(K, 0, Sum).

% a K kifejezésben előforduló egész számok összege + Sum0 = Sum.
osszege(K, Sum0, Sum) :-
    ( integer(K) ->
      Sum is Sum0+K
    ; compound(K) ->
      K =.. [_Fun|Args],
      osszege_lista(Args, Sum0, Sum)
    ; Sum = Sum0
    ).

% osszege_lista(+KL, +Ossz0, ?Ossz): A KL listában előforduló egész számok
% összege plusz az Ossz0 szám egyenlő az Ossz számmal.

```

```

osszege_lista([], Sum, Sum).
osszege_lista([X0|L0], Sum0, Sum) :-
    osszege(X0, Sum0, Sum1),
    osszege_lista(L0, Sum1, Sum).

```

```

osszege_rossz(K, Sum0, Sum) :-
    (   integer(K) ->
        Sum is Sum0+K
    ;   compound(K) ->
        K =.. [_Fun|Args],
        osszege_rossz(Args, Sum0, Sum)
    ;   Sum = Sum0
    ).

```

```

osszege_rossz2(K, Sum0, Sum) :-
    (   integer(K) ->
        Sum is Sum0+K
    ;   compound(K) ->
        K =.. [_Fun, A|Args],
        osszege_rossz2(A, Sum0, Sum1),
        osszege_rossz2(Args, Sum1, Sum)
    ;   Sum = Sum0
    ).

```

% 5. M1 mintafeladat segéd eljárása:

% Írjon Prolog nyelven egy olyan eljárást, amely előállítja egy konstans értékét egy helyettesítési lista alapján. A helyettesítési lista minden eleme Név-Szám alakú, ahol Szám a Név névkonstans helyettesítési értéke. Egy számkonstans helyettesítési értéke önmaga, egy a helyettesítési listában nem szereplő atom helyettesítési értéke pedig 0. Ha egy névkonstans többször szerepel a helyettesítési listában, akkor az első előfordulást szabad csak figyelembe venni.

% helyettesitese(+K, +HL, ?E): A K konstansnak a HL behelyettesítési lista szerinti értéke E.

```

helyettesitese(K, HL, E) :-
    (   number(K) -> E = K
    ;   atom(K),
        (   memberchk(K-E1, HL) -> E = E1
        ;   E = 0
        )
    ).

```

```

helyettesitese2(K, _, K) :-
    number(K).

```

```

helyettesitese2(K, [M-Sz|HL], E) :-
    atom(K),
    (   K = M -> E = Sz
    ;   helyettesitese2(K, HL, E)
    ).

```

```

helyettesitese2(K, [], 0) :-
    atom(K).

```

% 6. M1 teljes feladat:

% A helyettesitese/3 eljárás segítségével írjon olyan Prolog eljárást, amely egy többváltozós kifejezés adott lista szerinti behelyettesítési értékét számítja ki! A kifejezést egy olyan Prolog adatstruktúrával adjuk meg, amely atomokból és számokból az 'is' beépített eljárás által megengedett egy- ill. kétargumentumú műveletekkel épül fel.

% erteke(+Kif, +Hely, ?Ert): A Kif kifejezés értéke a Hely behelyettesítési lista által adott helyen Ert.

```

erteke(K, HL, E) :-
    atomic(K), helyettesitese(K, HL, E).

```

```

erteke(K, HL, E) :-
    K =.. [Op,A1],
    erteke(A1, HL, A1E),
    EKif =.. [Op,A1E],
    E is EKif.
erteke(K, HL, E) :-
    K =.. [Op,A1,A2],
    erteke(A1, HL, A1E),
    erteke(A2, HL, A2E),
    EKif =.. [Op,A1E,A2E],
    E is EKif.

```

```

erteke1(K, HL, E) :-
    (   atomic(K) -> helyettesitese(K, HL, E)
    ;   K =.. [Op,A1] ->
        erteke1(A1, HL, A1E),
        EKif =.. [Op,A1E],
        E is EKif
    ;   K =.. [Op,A1,A2] ->
        erteke1(A1, HL, A1E),
        erteke1(A2, HL, A2E),
        EKif =.. [Op,A1E,A2E],
        E is EKif
    ).

```

```

erteke2(K, HL, E) :-
    (   atom(K) ->
        (   memberchk(K-V, HL) -> E = V
        ;   E = 0
        )
    ;   number(K) -> E = K
    ;   K =.. [Op,A1] ->
        erteke2(A1, HL, A1E),
        EKif =.. [Op,A1E],
        E is EKif
    ;   K =.. [Op,A1,A2] ->
        erteke2(A1, HL, A1E),
        erteke2(A2, HL, A2E),
        EKif =.. [Op,A1E,A2E],
        E is EKif
    ).

```

% 7. M2 mintafeladat segéd eljárása:

% Írjon olyan Prolog eljárást, amely egy karakterkódokból álló listát két részre vág! Az első rész legyen a lista olyan maximális hosszú kezdőszelete, amelyben minden elem egy ASCII kisbetű kódja, feltéve, hogy ez a kezdőszelet legalább kételemű. A másik rész legyen a lista fennmaradó része. Ha a lista nem kisbetű-kóddal kezdődik, vagy csak egyetlen kisbetű-kód áll az elején, akkor az eljárás hiúsuljon meg!

% kezdo_szava(+L, ?Kezdet, ?Maradek): Kezdet az L karakterkód-lista maximális hosszú csak kisbetű-kódokat tartalmazó kezdőszelete, amely legalább kételemű. Maradek az L-ben Kezdet után álló elemek listája.

```

kezdo_szava(L, Kezdet, Maradek) :-
    ksz(L, Kezdet, Maradek),
    Kezdet = [_,_|_].

```

% ksz(+L, ?K, ?M): K az L karakterkód-lista maximális hosszú csak kisbetű-kódokat tartalmazó nem-üres kezdőszelete (amely akár 0 vagy 1 elemű is lehet). M az L-ben K után álló elemek listája.

```

ksz(L, K, M) :-
    (   L = [C|L1], kisbetu(C)
    -> K = [C|K1],
        ksz(L1, K1, M)
    ;   K = [], M = L
    ).

```

```

    ).
kezdő_szava2(L, Kezdet, Maradek) :-
    (   append(K, M, L),
      \+ ( member(C, K), \+ kisbetu(C) ),
      \+ ( M = [C|_], kisbetu(C) )
    )-> K = [_,_|_], Kezdet = K, Maradek = M
    ).

% kisbetu(C) : C egy ASCII kisbetű kódja.
kisbetu(C) :-
    C >= 0'a, C <= 0'z.

% 8. M2 teljes feladat:

% A kezdő_szava/3 predikátum segítségével írjon olyan Prolog eljárást, amely
% egy adott atomban keres egy abban előforduló legalább két karakteres olyan
% folytonos részatomot, amely csupa kisbetűből áll, és maximális, azaz egyik
% irányban sem terjeszthető ki kisbetűvel! Az eljárás adja ki a megtalált
% részatom kezdő indexpozícióját is (1-től számozva)! Visszalépéskor legyen
% hajlandó az összes ilyen részatomot felsorolni! A szavakat az előfordulásuk
% sorrendjében sorolja fel!

% Egyszerűsített feladat, szava/2:

% szava(Atom, Szo): Az Atom atomban valamely kezdőpozíción a Szo
% áll, amely csupa kisbetűből álló maximális, legalább kétbetűs atom.
szava(Atom, Szo) :-
    atom_codes(Atom, AtomL),
    lista_szava(AtomL, SzoL),
    atom_codes(Szo, SzoL).

% szava(AtomL, SzoL): Az AtomL kódlistában valamely pozíción a SzoL kódlista
% kezdődik, amely csupa kisbetűből áll, maximális és legalább kétbetűs.
lista_szava(AL, SL) :-
    (   kezdő_szava(AL, SL1, ML)
      -> (   SL = SL1
          ;   lista_szava(ML, SL)
          )
    ;   AL = [_|AL1],
        lista_szava(AL1, SL)
    ).
    % Mi történik, ha a fenti eljárásban a -> helyett vessző van?

% szava(Atom, Szo, Index): Az Atom atomban az Index kezdőpozíción a Szo
% áll, amely csupa kisbetűből álló maximális, legalább kétbetűs atom.
szava(Atom, Szo, Index) :-
    atom_codes(Atom, AtomL),
    lista_szava(AtomL, SzoL, 1, Index),
    atom_codes(Szo, SzoL).

% szava(AtomL, SzoL): Az AtomL kódlistában az Index pozíción a SzoL kódlista
% kezdődik, amely csupa kisbetűből áll, maximális és legalább kétbetűs.
lista_szava(AL, SL, IO, I) :-
    (   kezdő_szava(AL, SL1, ML)
      -> (   SL = SL1, I = IO
          ;   length(SL1, Len), I1 is IO+Len,
              lista_szava(ML, SL, I1, I)
          )
    ;   AL = [_|AL1], I1 is IO+1,
        lista_szava(AL1, SL, I1, I)
    ).

```